

[Arentoft]

Bekendtgørelse nr. 937 af 21. december 1978 siger: »Adresseoplysninger. Ifølge bestemmelserne i indenrigsministeriets bekendtgørelse om folkeregistre nr. 509 af 15. september 1978, § 13, må folkeregistrene, hvis en efterspurgt person er fraflyttet til en anden kommune, kun give oplysning om den kommune, til hvilken vedkommende er flyttet. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 1979. Tilflytningsadressen må ikke oplyses, og yderligere forespørgsel må derfor rettes til tilflytningskommunens folkeregister.«.

Det synes urimeligt, at der skal rettes henvendelse til to kommuner, såfremt en kunde er fraflyttet sin oprindelige kommune, når den kommune, til hvem henvendelsen først rettes, kan få alle oplysninger om ny adresse ved henvendelse til CPR.

Det koster yderligere administration for det offentlige og udgifter for erhvervs virksomhederne.

Det virker yderligere barokt, når det tænkes, at det i det nu nedlagte Personaleregistreringsråd blev vedtaget, at pengeinstitutter kan anvende CPR-numre til at få opgivet ny adresse på kunder, der er fraflyttet tidligere adresse.

Besvarelse (29/1 79):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Baggrunden for den omhandlede bestemmelse i folkeregisterbekendtgørelsen er ønsket om bedst muligt at sikre, at beskyttede adresser ikke udleveres til uvedkommende.

Adressebeskyttelse i folkeregistrene forekommer navnlig for en ægtefælle, der har forladt det fælles hjem, i forbindelse med adoptioner samt for personer, der har ophold på en offentlig institution (fængsel, arresthus, psykiatrisk afdeling og lignende).

Jeg er enig i, at den gældende regel i mange tilfælde kan virke uhensigtsmæssig. Ganske vist er der nu åbnet adgang for private til at få adresseoplysninger i det centrale personregister (CPR), men dels er denne adgang dyrere (40 kr.), og dels må det principielt være de lokale folkeregistres opgave at besvare private adresseforespørgsler.

Det rejste spørgsmål er da også allerede taget op i indenrigsministeriet, idet det skal drøftes den 30. januar 1979 i indenrigsministeriets EDB-samordningsudvalg for folkere-

gistrering, som er ved at blive nedsat. I udvalget skal bl. a. Kommunernes Landsforening og Københavns og Frederiksberg kommuner være repræsenteret. Det vil blive opgaven at søge at finde frem til en sådan forretningsgang, at beskyttede adresser sikres bedst muligt, samtidig med, at et folkeregister i en fraflytningskommune skal kunne give oplysning om første adresse i tilflytningskommunen. Jeg håber meget, at man herigennem vil finde frem til en tilfredsstillende ordning.

For så vidt angår pengeinstitutternes adgang til adresser i CPR, kan jeg oplyse, at der i ingen tilfælde bliver udleveret beskyttede adresser.

Til *landbrugsministeren (19/1 79)* af:

Helle Degn (S):

»Kan landbrugskollektivet »Svanholm« i lighed med prins Joachim forvente meddelt dispensation fra landbrugslovens bestemmelser?«

(Spm. nr. 503).

Besvarelse (24/1 79):

Landbrugsministeren (Kofod):

Sagen vedrørende landbrugsejendommen Svanholm gods' overtagelse og drift er på nuværende tidspunkt ikke forelagt for landbrugsministeriet, men har været behandlet i statens jordlovsudvalg, der af mig er bemyndiget til at træffe afgørelser som første instans i sager om landbrugsejendomme erhvervelse.

Jeg er af statens jordlovsudvalg underrettet om, at man ikke mener at kunne godkende den stedfundne erhvervelse af Svanholm gods i henhold til landbrugslovens almindelige erhvervelsesbestemmelser i § 16, da betingelserne herfor efter jordlovsudvalgets opfattelse ikke er til stede.

Denne afgørelse er netop meddelt ejerne af Svanholm gods, ligesom det er meddelt, at afgørelsen vil kunne påklages til mig inden for den sædvanlige frist på 4 uger.

Da det efter det for mig oplyste er sandsynligt, at ankemuligheden vil blive udnyttet, eller at der vil blive søgt dispensation fra landbrugslovens erhvervelsesbestemmelser, vil jeg forbeholde mig min stillingtagen, til sagen eventuelt er forelagt landbrugsministe-